

И нашата обичъ къмъ тебе, о бабо, додето
сме живи, нѣма да изстине!

Баба се разплака и ние следъ нея.
Тѣй простени бѣхме. После, то се знае,
пакъ си се разсмѣхме.

Хайде, леки пости, драги ми Смѣхурко!
Поздравъ най-сърдеченъ!

Твой приятель вѣченъ:

Весель Патилянчо